

Fauser Antal

(Buda, 1810. XI. 8. - Budapest, 1883. XII. 15.)

gyógyszerész, mineralógus

Wranits Ignác pesti Megváltó gyógyszertárában volt gyakornok. A Pesti Tudományegyetemen 1832-ben szerzett gyógyszerészi oklevelet. A pályáját a budavári Udvari gyógyszertárban kezdte. Pár hónapos külföldi tanulmányutat tett 1837-ben. Juranek József pesti Arany Oroszlán gyógyszertárában dolgozott 1838-tól. A pesti belvárosi Szt. Kristóf gyógyszertárban is működött 1845-ben. Majd elvállalta a pesti Szt. Terézia gyógyszertár gondnoki állását, ahol 1856-tól már tulajdonos lett. Abban az időben felkeltette az érdeklődését az ásványtan, de még növényeket is gyűjtött. Kapcsolatban állt kora neves külföldi mineralógusaival, ekkor már nagy gyűjteménye volt. Belépett 1851-ben a Magyarhoni Földtani Társulatba. Egy alkalommal a Zólyom megyei Úrvölgyben egy neki még újnak tetsző ásvány került a kezébe, mint az epsomit még ismeretlen változata. Ezt a német Breithaupt írta le, amelyet fauseritnek nevezett el. Ezzel megörökítette a nevét az ásványtanban. Gyűjteménye a Magyar Nemzeti Múzeumba került a halála után. A szakmai közéletbe is bekapcsolódott, a Budapesti Gyógyszerész Testület elnöke volt 1867-től, de az Osztrák Gyógyszerész Testület alelnökévé is megválasztották. Fiát, dr. Fauser Gézát (1860-1934. IX. 12.) is a gyógyszerészi pályára nevelte. Sírja a budapesti Fiumei úti temetőben van.

Főbb munkái:

1. Egy lépés az ügyünk rendezéséhez. Gy. Hetilap, 1867. 111.,
2. Állattan és ásványtan különös tekintettel a gyógyszerismére. (ásványt. rész). Pest, 1867.,

Irodalom:

1. Gy. Hetilap, 1883. 809.,
2. M. Gy. tud. Társ. Ért. 1938. 341-364.,